

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 27C/34/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224201557
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2224201557.2

Uznesenie

Okresný súd Dunajská Streda v sporovej veci žalobkyne: G. O., D.. XX.XX.XXXX, H. N. O. D. P. XX, zastúpená: SODOMA VULGAN spol. s r.o., IČO: 47 254 084, so sídlom Kominárska 2,4, Bratislava, proti žalovanému: A. G., D.. XX.XX.XXXX, H. N. O. D. P. XX, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 27C/34/2024-51 zo dňa 10.07.2024 zamietá.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 02.05.2024 domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

2. Keďže súdny poplatok z podanej žaloby nebol zaplatený spolu s podaním žaloby súd výzvou č.k. 27C/34/2024-40 zo dňa 28.05.2024 vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vo výške 8.050,- Eur. Súčasne výzvou č.k. 27C/34/2024-42 súd vyzval žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby na plnenie vo výške 25,- Eur.

3. Žalobkyňa súdny poplatok zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v súdom vyrubenej výške neuhradila, a to z dôvodu nesúhlasu s jej výškou.

4. Uznesením č.k. 27C/34/2024-51 zo dňa 10.07.2024 tunajší súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku (výrok I.) a vrátil žalobkyňi súdny poplatok vo výške 25,- Eur späť (výrok II.), argumentujúc tým že konanie bolo zastavené v zmysle § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch pre nezaplatenie súdneho poplatku zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v súdom stanovenej lehote, pričom časť konania o zaplatenie 655,- Eur je nerozlučne spätá s týmto konaním, a preto je potrebné vrátiť zaplatenú časť súdneho poplatku v súlade s § 13 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch. Výrok I. uznesenia súd odôvodnil tým, že súdny poplatok splatný podaním žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nebol v súdom ustanovenej lehote zaplatený, pričom žalobkyňa bola o možnosti zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku vo výzve zo dňa 28.05.2024 riadne poučená. S poukazom na divergentný názor žalobkyne vo veci vyrubovania súdneho poplatku zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti vyjadrený v podaní zo dňa 11.06.2024, je možné považovať spôsob vyrubenia súdneho poplatku súdom (podľa ktorého základom na vyrubenie súdneho poplatku zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva je cena podielu navrhovateľa a nie odporcu) za súladný s právnym názorom a rozhodovacou praxou vyšších súdnych autorít (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 19.09.2023, sp. zn. IV. ÚS 472/2023, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 150/2017, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 625/2022).

5. Proti vyššie citovanému rozhodnutiu súdu o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku, vydaného vyššou súdnou úradníčkou, podala žalobkyňa v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedla, že vo svojej odpovedi na výzvu súdu o zaplatenie súdneho poplatku poukázala na nesprávne vyčíslenie súdneho poplatku, keďže žalobkyňa žiada žalobou prisúdiť spoluvlastnícky podiel žalovaného, ktorý predstavuje 1/10. Žalobkyňa je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu vo výške 9/10 nehnuteľnosti a žalobou žiada prikázať predmetnú nehnuteľnosť do výlučného vlastníctva. Preto základom poplatku je cena podielu žiadaného Žalobkyňou, ktorý je 1/10 a nie 9/10. Ďalej poukázala aj na § 7 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch: „V konaní o zrušení a o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je základom poplatku cena podielu žiadaného navrhovateľom.“ Spoluvlastnícky podiel žalobkyne vo výške 9/10, tak nie je predmetom žiadosti ani konania. Z toho dôvodu je výklad súdu vyjadrený v napadnutom uznesení absolútne nesprávny a popierajúci samotné znenie zákona, ktoré je jasne definované. Súd síce odkazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, avšak flagrantne ignoruje jasné znenie zákona o súdnych poplatkoch, ktorým je pri rozhodovaní viazaný. Navyiac sa odkazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu, ktorá nemení nič na jasnom znení zákona o súdnych poplatkoch. Ústavný súd v uvedených uzneseniach odmietol sťažnosti sťažovateľov z dôvodu, že nemá právomoc zasahovať do rozhodovacej kompetencie krajských súdov a túto ponecháva na rozhodovacej právomoci všeobecných súdov. Samotnú otázku posúdenia nesprávneho vyčíslenia súdneho poplatku a aplikácie § 7 ods. 9 zákona o súdnych poplatkoch neriešil. Rozhodovanie krajských súdov v predmetných uzneseniach je aplikovateľné inter partes a nie je záväzné pre rozhodnutie v prípade žalobkyne. Ústavný súd sa v uznesení IV. ÚS 472/2023 tiež vyjadril, že ... „ľudskoprávna korektnosť rozhodnutia všeobecného súdu nemusí byť v každom prípade stotožnená výlučne s jediným do úvahy prichádzajúcim riešením.“ Vyššia súdna úradníčka nie je viazaná rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky, na ktoré poukázala, keďže neboli naplnené zákonné podmienky s poukazom na § 193 CSP a § 228 ods. 1 CSP. Navýšenie súdneho poplatku v dôsledku rozhodnutia súdu, oproti vyčísleniu v zmysle § 7 zákona o súdnych poplatkoch, predstavuje sumu vo výške 7.150,- Eur. Podiel, ktorého vyporiadania sa Žalobkyňa žalobou domáha, má hodnotu 15.000,- Eur, a teda poplatok vyrubený súdom predstavuje 47,66 % z hodnoty žiadaného spoluvlastníckeho podielu namiesto zákonných 6 %. Takáto výška poplatku odporuje elementárnej logike ako aj dobrým mravom a je v rozpore s princípmi na spravodlivý súdny proces ako aj princípmi CSP na hospodárnosť a efektívnosť konania. Keďže žalobkyňa nemá možnosť vysporiadať spoluvlastnícky spor inak ako cestou všeobecného súdu, keďže opakovaný pokus o dohodu aj cez právnych zástupcov žalovaný ignoroval, čo by malo byť konajúcemu súdu z doložených listín známe, rozhodnutie súdu, ktorým vyrubil súdny poplatok vo veci vo výške 47,66 % z hodnoty podielu žiadaného žalobkyňou, zasiahlo do podstaty základného práva žalobkyne na súdnu ochranu a jej práva na spravodlivé súdne konanie s účinkami denegatio iustitiae. Súd svojim konaním zároveň bezdôvodne predlžuje konanie a vytvára zbytočnú administratívu a navyšuje náklady za právne služby žalobkyne. Žalobkyňa sa domáha, aby súd vyrubil súdny poplatok v súlade so zákonom o súdnych poplatkoch, t.j. z podielu žiadaného žalobkyňou vo výške 6 %. Navrhla súdu, aby uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 27C/34/2024 zo dňa 10.07.2024 zmenil alebo vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o výške súdneho poplatku vyššiemu súdnemu úradníkovi v súlade so znením zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. v platnom znení. Žalobkyňa si zároveň uplatnila aj nárok na náhradu trov konania.

6. Podľa § 240 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

7. Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasačnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

13. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie vo veciach poplatkov sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku okrem § 357 písm. a).

14. Podľa § 7 ods. 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v konaní o zrušení a o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je základom poplatku cena podielu žiadaného navrhovateľom.

15. Súd po preskúmaní obsahu včas podanej sťažnosti dospel k záveru, že sťažnosť žalobkyne je nedôvodná, keďže súdny poplatok bol vyrubený v súlade s § 7 ods. 9 zákona o súdnych poplatkoch (ktoré ustanovenie súd neignoroval, ako to tvrdí žalobkyňa), pričom konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku. Vzhľadom na to, že sa žalobkyňa svojou žalobou domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva základom poplatku bola v zmysle § 7 ods. 9 zákona o súdnych poplatkoch cena podielu žiadaného žalobkyňou, t.j. navrhovateľkou poplatkového úkonu.

16. „Cenou podielu, žiadaného navrhovateľom, treba pre stanovenie základu poplatku rozumieť cenu spoluvlastníckeho podielu, o ktorom navrhovateľ v návrhu uvádza, že mu patrí, a nie cenu spoluvlastníckeho podielu odporcov, ani cenu celej veci, ktorá je v spoluvlastníctve, a to aj vtedy, keď navrhovateľ navrhuje, aby celá vec bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva. Interpretácie vyčerpávajúce a jednoznačné je v tejto súvislosti vyjadrenie predsedu Najvyššieho súdu SSR uverejnené v stanovisku Najvyššieho súdu ČSSR č. R 33/1982, v ktorom uvádza, že znenie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 116/1966 Zb. (v súčasnosti § 7 ods. 9 ZSP), ktoré operuje s pojmom „cena podielu žiadaného navrhovateľom“, nezodpovedá ustanoveniam upravujúcim v Občianskom zákonníku zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Podľa ustanovenia § 142 OZ sa pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva neprikazuje žiadnemu z účastníkov podiel iného, ale prikazuje sa iba celá vec, príp. jej reálna časť, alebo sa prisudzuje výplata. Súd rozhodujúci o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, pokiaľ ide o spôsob vyporiadania návrhom, nie je návrhom viazaný. Z textu zákona o súdnych poplatkoch je zrejmé, že základom súdneho poplatku je iba cena podielu a nie cena celej veci, ktorá je v spoluvlastníctve. Otázne je teda iba to, či „žiadaným podielom“ treba rozumieť podiel navrhovateľov, alebo podiel odporcov. Celý svoj nárok na zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva vyvodzuje navrhovateľ zo svojho spoluvlastníckeho podielu. Ten predstavuje hodnotu, z ktorej jeho návrh vychádza, a celé konanie v podstate rieši iba otázku, či sa hodnota predstavovaná týmto spoluvlastníckym podielom dostane navrhovateľovi vo forme peňažnej výplaty, alebo v kombinácii prikázania celej veci proti výplate ostatných účastníkov. Čistá hodnota toho, čo sa navrhovateľovi dostane pri akomkoľvek druhu vyporiadania, bude vždy zhodná s cenou jeho pôvodného spoluvlastníckeho podielu a navrhovateľ ani nemôže požadovať žiadnu hodnotu, ani súd mu nemôže žiadnu inú hodnotu priznať. Nemožno teda za podiel „žiadaný“ navrhovateľom (podľa zákona o súdnych poplatkoch) považovať iný podiel ako ten, o realizácii ktorého v konaní ide, teda spoluvlastnícky podiel navrhovateľa (porovnaj HORVÁTH, E.: Zákon o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov - komentár [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 12.09.2024]. ASPI_ID KO71_1992SK. Dostupné z: www.aspi.sk)“.

17. V súlade s ustanovením § 7 ods. 9 zákona o súdnych poplatkoch, opierajúc sa aj o vyššie citovaný výklad predmetného zákonného ustanovenia a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR, vyššia súdna úradníčka správne vyzvala žalobkyňu na zaplatenie súdneho poplatku zo žaloby o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vo výške 8.050,- Eur. Cena vyporiadať sa majúcej nehnuteľnosti je 150.000,- Eur, pričom spoluvlastnícky podiel žalobkyne k nehnuteľnostiam je 9/10 k celku. Teda základom súdneho poplatku je 135.000,- Eur, z ktorého bol vypočítaný súdny poplatok nasledovne: 6 % zo sumy 135.000,- Eur (položka č. 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov) je suma 8.100,- Eur, znížená o 50,- Eur (§ 6 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch) činí sumu 8.050,- Eur. Napriek výzve súdu na zaplatenie súdneho poplatku č.k. 27C/34/2024-40 zo dňa 28.05.2024 - v ktorej bola žalobkyňa riadne poučená aj o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku - doručenej do

elektronickej schránky právneho zástupcu žalobkyne dňa 10.06.2024, nedošlo k zaplateniu súdneho poplatku v stanovenej 10 dňovej lehote, t.j. do 20.06.2024. Z tohto dôvodu súdu neostalo nič iné než zastaviť konanie v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, a preto súd považuje uznesenie tunajšieho súdu vydané vyššou súdnou úradníčkou za vecne správne.

18. Čo sa týka niektorých rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp zn. IV. ÚS 472/2023 zo dňa 19.09.2023, sp. zn. II. ÚS 150/2017, sp. zn. II. ÚS 625/2022 zo dňa 10.11.2022, tie neboli v napadnutom uznesení citované z dôvodu, že by bol s nimi tunajší súd viazaný, ale z dôvodu preukázania toho, že právny názor súdu a ním zvolený výklad zákonného ustanovenia nie je svojvoľný, ale ústavne konformný, k čomu sa Ústavný súd vyjadril opakovane.

19. S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 C.s.p.).